

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ישעיה" – פרק טו

א מִשָּׂא מוֹאֵב כִּי בְּלִיל שִׁדְד עַר מוֹאֵב נִדְמָה כִּי בְּלִיל שִׁדְד
קִיר־מוֹאֵב נִדְמָה: ב עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֵן הַבָּמוֹת לְבָכִי עַל־נְבוֹ
וְעַל מִידְבָּא מוֹאֵב יִילִיל בְּכָל־רֵאשִׁי קָרְחָה כָּל־זָקֵן גְּרוּעָה:
ג בְּחוּצוֹתָיו חָגְרוּ שָׁק עַל גִּגוֹתֶיהָ וּבְרַחֲבֹתֶיהָ כָּלָה יִילִיל יִרְד
בְּבָכִי: ד וַתִּזְעַק חֲשֹׁבוֹן וְאַלְעָלָה עַד־יְהִיץ נִשְׁמַע קוֹלָם
עַל־כֵּן חָלְצִי מוֹאֵב יָרִיעוּ נַפְשׁוֹ יִרְעָה לוֹ: ה לְבִי לְמוֹאֵב
יִזְעַק בְּרִיחָה עַד־צִעַר עֲגַלַּת שְׁלֹשִׁיהָ כִּי ו מַעְלָה הַלְוִיחִית
בְּבָכִי יַעֲלֶה־בוֹ כִּי דֶרֶךְ חוֹרְנִים זַעֲקַת־שֹׁבֵר יַעֲעֵרוּ: ו כִּי־מִי
נִמְרִים מִשְׁמוֹת יִהְיוּ כִּי־יִבֹשׁ חֲצִיר כָּלָה דָּשָׂא יִרְק לֹא הִיָּה:
ז עַל־כֵּן יִתְרָה עָשָׂה וּפְקַדְתָּם עַל נַחַל הָעֲרָבִים יִשְׁאוּם:
ח כִּי־הִקִּיפָה הַזַּעֲקָה אֶת־גְּבוּל מוֹאֵב עַד־אֲגָלִים יִלְתָּהּ
וּבְאֵר אֵילִים יִלְתָּהּ: ט כִּי מִי דִימוֹן מְלֹאוֹ דָם כִּי־אֲשִׁית

עַל־דִּימוֹן נוֹסְפוֹת לְפַלִּיטַת מוֹאֵב אַרְיֵה וְלִשְׂאֲרֵית אֲדָמָה:

סֵפֶר "יִשְׁעִיָּה" – פֶּרֶק טז

א שְׁלַחוּ־כֹר מִשְׁל־אֶרֶץ מִסְלַע מְדַבְּרָה אֶל־הָר בַּת־צִיּוֹן:
ב וְהָיָה כְּעוֹף־נוֹדֵד קֵן מִשְׁלַח תְּהַיִּינָה בְּנוֹת מוֹאֵב מִעֲבַרְת
לְאַרְנוֹן: ג הִבִּיאוּ הָבִיאי עֵצָה עֲשִׂי עֲשׂוּ פְּלִילָה שִׁיתִי כִּלְיִל
צִלְךָ בְּתוֹךְ צְהָרִים סִתְּרִי נְדָחִים נִדְד אֶל־תִּגְלִי: ד יִגּוּרוּ בְּךָ
נְדָחֵי מוֹאֵב הֲוִי־סֹתֵר לָמוּ מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי־אִפְסֵם הַמִּץ כָּלָה
שֶׁד תִּמּוּ רִמְס מִן־הָאָרֶץ: ה וְהוֹכֵן בַּחֶסֶד כֹּסֵא וַיֵּשֶׁב עָלָיו
בְּאַמֶּת בְּאֶהֱל דָּוִד שִׁפְט וְדַרְשׁ מִשְׁפָּט וּמְהֵר צְדָק: ו שָׁמַעְנוּ
גְּאוֹן־מוֹאֵב גַּא מָאֵד גְּאוֹתוֹ וּגְאוֹנוֹ וְעֲבַרְתּוֹ לֹא־כֵן בְּדִיו:
ז לָכֵן יִילִיל מוֹאֵב לְמוֹאֵב כָּלָה יִילִיל לְאַשִּׁישֵׁי קִיר־חֲרָשֶׁת
תְּהַגּוּ אֶךְ־נִכְאִים: ח כִּי שִׁדְמוֹת חֲשַׁבּוֹן אֲמָלָל גִּפְּן שְׁבָמָה
בְּעֵלֵי גוֹיִם הִלְמוּ שְׁרוּקֶיהָ עַד־יַעְזֹר נִגְעוּ תָּעוּ מְדַבֵּר
שְׁלַחוּתֶיהָ נִטְשׂוּ עָבְרוּ יָם: ט עַל־כֵּן אֲבָכָה בְּבָכִי יַעְזֹר גִּפְּן
שְׁבָמָה אַרְיֹךְ דִּמְעָתִי חֲשַׁבּוֹן וְאַלְעָלָה כִּי עַל־קִיצְךָ
וְעַל־קִצִּירְךָ הִידָד נָפַל: י וְנֶאֱסַף שְׁמָחָה וְגִיל מִן־הַכְּרָמָל
וּבְכָרְמִים לֹא־יִרְנָן לֹא יִרְעַע יֵין בִּיקָבִים לֹא־יִדְרֹךְ הַדִּרְךָ

הַיָּדָד הַשְּׁבֵתִי: יא עַל־כֵּן מֵעַי לְמוֹאָב כַּכְּנוֹר יִהְיוּ וְקָרְבִי
לְקִיר חָרָשׁ: יב וְהָיָה כִּי־נִרְאָה פִּי־נְלֹאָה מוֹאָב עַל־הַבְּמָה
וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכַל: יג זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֶל־מוֹאָב מֵאָז: יד וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּשָׁלֹשׁ
שָׁנִים כְּשָׁנֵי שָׂכִיר וְנִקְלָה כְּבוֹד מוֹאָב בְּכֹל הַהֲמוֹן הָרַב
וְשָׂאֵר מֵעַט מְזַעַר לֹא כִּבִּיר:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ו"יתבוננו ח'סדי י"קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד
ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)